

Иска ли човѣкъ да познае, колко е киселъ лимонътъ, ще вземе ножъ, ще го разрѣже и ще го опита. Иска ли да провѣри нѣщо вънъ отъ своитѣ петъ сѣтива, човѣкъ ще приложи интуицията си и ще знае всичко, което го интересува. Като знае това, човѣкъ трѣбва да се допитва до интуицията си. Намѣришъ ли се въ трудно положение и не можешъ да решишъ известенъ въпросъ, обърни се къмъ интуицията си, тя ще ти каже, какво да правишъ. Вѣрно чувство е интуицията, тя никога не лъже. Интуицията, като Божествено чувство, е капитанъ на човѣшкия корабъ. Докато слуша този капитанъ, човѣкъ, изобщо, не може да грѣши. Умътъ, сърдцето и волята сж слуги на този капитанъ. Ако го слушатъ и му се подчиняватъ, човѣкъ живѣе добре. Не го ли слушатъ, животътъ на човѣка се отклонява отъ правия пѣтъ.

Христосъ казва: „Ако се не роди човѣкъ изново, не може да влѣзе въ Царството Божие.“ Които не разбиратъ закона, мислятъ, че е мжчно да се роди човѣкъ. Мжчно ли е да се роди житното зърно? Посадете едно житно зърно въ земята, при благоприятни условия, и го оставете свободно. То ще израсне, ще цѣвне и плодъ ще даде. Мжчно ли е да усилятъ доброто въ себе си? Колкото малко да е доброто въ васъ, ако му дадете благоприятни условия да се развие, то ще се увеличи, ще даде плодъ. Ако хората не успѣватъ въ доброто, причината за това е, че не го поставятъ